

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

NÉ MOC, NEMOC

Hana Kubátová

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Intermédia

Bakalářská práce

NĚ MOC, NEMOC

Hana Kubátová

Vedoucí práce: Doc. MgA. Milena Dopitová
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....
podpis autora

Obsah

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace	1
1.1 <i>Bobíci</i>	1
1.2 <i>Klíč</i>	2
1.3 <i>V zajetí slibů</i>	3
1.4 <i>500 očí</i>	4
1.5 <i>Parazit</i>	4
2. Téma a důvod jeho volby	6
2.1 <i>Ekologický projekt</i>	6
2.2 <i>Virus</i>	6
2.3 <i>Setkání</i>	7
3. Cíl práce.....	9
4. Proces přípravy.....	10
5. Proces tvorby.....	11
6. Technologická specifika	13
7. Popis díla.....	14
8. Přínos práce pro daný obor	15
9. Silné stránky	16
10. Slabé stránky	17
11. Seznam použitých zdrojů.....	18
a) <i>Knižní a periodická literatura</i>	18
b) <i>Internetové zdroje</i>	19
c) <i>Dokumentární zdroje</i>	19
12. Resumé.....	20
13. Seznam příloh	21

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Před několika lety jsem se seznamovala, pro mě, s novým oborem – intermedia. Do té doby jsem nikdy žádný objekt nevytvořila. Vše pro mě bylo nové. Vlastní prožitek pro mě byl a stále je silným motivem. Vždy jsem se snažila, aby mé pocity byly odraženy i do mých objektů. Každý objekt, který jsem vytvořila, byl mojí součástí. Vycházel z mého cítění. Pokaždé je pro mě těžké o nich mluvit, protože cítím, že poodhaluji kus z mého nitra. Přesto věřím, že každý člověk se potřebuje nějak vyjadřovat. Co jsou vlastně slova? Jaký mají význam? Je to prostředek k dorozumění či porozumění? Na díla se dívám stejným měřítkem. Jsou pro mě prostředkem k vyjádření se.

1.1 Bobíci

V prvním díle „Bobíci“¹ jsem se snažila poskytnout divákovi pocit společenského trapasu. Každá skupina lidí má svá nepsaná pravidla, která podle společenské etikety dodržují. Někdy se ale může přihodit něco, co člověk nemůže ovlivnit a co ho může společensky ponížit. Bohužel se stávají i horší varianty. Někdy člověk udělá něco, za co ho společnost odsoudí, nebo se ve společnosti poníží.

Zaměřila jsem se na situaci, kdy ve společnosti řekne něco nevhodného, kdy na vás ostatní upřou zraky a v místnosti jakoby se zastavil čas. Člověk si připadá odsouzeně a má pocit že se

¹ Viz obrazová příloha č. 1 - Bobíci

propadává hluboko do země. Chtěla jsem tento pocit vyjádřit i ze strany druhé a to tak, že tento vnitřní pocit uvidím.

Moji variantu společenského trapasu, ponížení, jsem vyjádřila třemi sedátky, které jsem nazvala „Bobíci“. Okolo Bobíků chodíme jako ve společnosti okolo různých skupin. Když se k této skupince přidáme a navážeme s nimi kontakt, Bobíci se před námi začnou stydět a propadat, jako kdyby řekli nebo udělali něco nevhodného. Pocit propadu tedy můžeme vidět.

Bobíci jdou vrátit zase do původního stavu, mohou tedy začít znovu bez známky předešlého propadu. Stejně jako člověk, který znovu začíná s čistým štítem, když potká nějakou novou osobu.

1.2 Klíč

V dalším díle jsem se snažila vizuálně popsat možnost být v kůži někoho jiného². Jako předlohu jsem si vybrala hororový film *Klíč*. Horor je zpravidla považován za pokleslý žánr, jehož smyslem je vyvolání negativních emocí. Oblíbené téma jsou například exorcismus, okultismus, spiritualismus, ritualismus. Tělesná schránka křehkých lidských bytostí, obývaná neznámou a zákeřnou entitou jako například duchem mrtvého, ďáblem nebo jinými manipulačními silami. Myslím si, že lidé sledují horory, protože jim umožňují seznámit se s něčím, co bychom v reálném životě neradi prožívali. Dávají nám poznat neznámá nebezpečí, rizika, nové zkušenosti. Strach čerpá z fantazie, z něčeho co si člověk může vymyslet a připustit. Hlavní zápletkou děje je postarší pán o kterého se stará pečovatelka. Díky starodávnému rituálu, který na něm byl vykonán, je v tomto starším těle duše mladého člověka. Vytvořila

² Viz obrazová příloha č.2

jsem koženou krychli, která se po dotyku rozhýbala a zdálo se, že něco uvnitř ní se snažilo dostat ven.

1.3 V zajetí slibů

Jako odložený případ jsem se rozhodla znázornit sliby³. Může jít o sliby k sobě samému, nebo slib jiné osobě. Sliby, které se nenaplní.

Každý čin, který člověk v životě udělal, začal nějakým impulsem, nějakou myšlenkou, která mu probíhala hlavou, dokud se podle ní nezachoval.

Každý slib má pro mě svojí podobu. Má tvar a barvy. Jde o představení si situace, která bude do budoucna zpodobněna. Jsou to ale jen představy, ke kterým v nedodržených slibech nikdy nedojde. Slib je pouze impuls, pouze náběh na samotný tvar. Tato práce má znázorňovat tyto náběhy, sliby co se snaží proniknout na povrch, aby získaly svůj přislíbený tvar a podobu. Uvězněny v prostoru naší mysli, kde o sobě dávají znát jen některý okamžik. Veškeré lidské bytí je mozaikou splněných i nesplněných přání, očekávání, slibů, přísah, zklamání. V důsledku toho vzniká sled různých obrazců, které se mohou ještě dále rozvíjet. Poprvé ve své práci jsem zapojila elektrické součástky. Do objektu jsem umístila malé servomotory a pokryla molitanem. Servomotory se střídavě zvedaly a na povrchu molitanu tvořily nerovnosti. Náběhy na možné budoucí tvary, kterých nikdy nedosáhnou, jako nesplněné sliby.

³ Viz obrazová příloha č.3

1.4 500 očí

Projekt *500 očí*⁴ má podotýkat, že nejsme na tomto světě sami. Jsme na očích každý den. Nemusíme být viděni jen lidmi, ale sledují nás další živé bytosti. Polystyrénové koule jsem pokryla pěti sty umělohmotnýma očima. Tyto koule byly rozmístěny po místnostech, některé méně a některé více pro povšimnutí. Samy ale měly dobré umístění, aby mohly nenápadně pozorovat okolí.

1.5 Parazit

Cesta do nebe je dlouhý proces. Jestli je naším cílem onen konec, nevím. Myslím si, že samotný život je velmi zajímavý a každý má právo na svoji víru. Každý má představu svého nebe odlišnou. Nedokáží si ani představit, že by bylo jen peklo a nebe. Lidé se přeci nedokáží dělit jen na zlé a hodné. Chtěla jsem se soustředit hlavně na různé procesy, které nás potkávají na cestě životem, než dojdeme na konec své cesty. Nástrahy, které nás sice trápí, ale zároveň máme tu čest se s nimi setkat. A je na nás, jak se s nimi vypořádáme. Nemůžeme být připraveni na boj proti nim, když jsme je nikdy nepotkali. Na jednu stranu mě děsí a na stranu druhou mě obrňují.

Slovem parazit můžeme označit spousty hmotných i astrálních bytostí. Tato práce je založena na astrálním vnímání. V posledních měsících jsem se zajímala právě o astrální bytosti, které údajně přežívají díky nám. Zaujal mě článek o astrálních larvách, které se

⁴ Viz obrazová příloha č. 4

mají žít naším strachem. Moji larvu⁵ si představuji jako stvoření, které nedočkavě čeká, kdy může zaútočit, a připomenout se na citově zraněném člověku. Nedočkavě se pohupující na mnoha nožičkách s háčky, čekají na možnost skočit a připnout se.

⁵ Viz obrazová příloha č.5

2. Téma a důvod jeho volby

2.1 Ekologický projekt

Význam slova ekologie je v dnešní době chápán hlavně jako ochrana životního prostředí. Ekologie zkoumá procesy, které v přírodě probíhají. Je to věda, která se zabývá vztahem organismů k vnějšímu prostředí, což je jak neživé okolí, tak i ostatní organismy ať už stejného nebo jiného druhu. Zahrnuje velké množství dalších věd, které s ní souvisí, jako je např. fyzika, chemie nebo geologie.

Ekologické obory dělíme podle problémů, které zkoumají, nebo podle skupin organismů, jimiž se zabývají (ekologie mikroorganismů, ekologie rostlin, ekologie živočichů, ekologie člověka). Nejvíce mě zaujala ekologie virů, která se zabývá studiem a určením vztahu virů k živočišným a rostlinným druhům, člověku a podmínkami koloběhu virů v přírodě.

2.2 Virus

Virus se může rozmnožovat nebo jen pasivně přežívat. Porušení ekologických vztahů může vést k vytvoření nových podmínek v cirkulaci virů v přírodě. Máme veliký podíl na tom, že se mění přírodní prostředí a vynořují se nové choroby. Jsme vlastně sami sobě nejhoršími nepřáteli. Přenos infekce probíhá buď přímo kontaktem s nemocným jedincem (dýchací a zažívací cesty, poranění kůže), nebo vodou, půdou či prachem. Vnitřek viru obsahuje genetický materiál ve formě RNA (ribonukleová kyselina) nebo DNA (deoxyribonukleová kyselina) a všechno potřebné k jeho množení. RNA viry jsou nejnebezpečnější, protože často mutují.

Každá nová mutace je novou zbraní. Viry nemohou vykonávat řadu biologických procesů. Využívají proto hostitelské buňky. Nemohou samy růst, dělit se a množit, ani si ukládat energii nebo vyrábět svoje vlastní bílkoviny.

Viry mě lákají, ačkoliv jsem nikdy netrpěla žádnou vážnější nemocí, ale můj nejstarší bratr před několika lety prodělal klíšťovou encefalitidu. Začala jsem se o tuto nemoc zajímat a vyhledávala jsem mezi mými přáteli, kdo tuto nemoc také prodělal. Chtěla jsem nemoc prozkoumat, protože mám z klíšťat strach a nevěděla jsem, jak moc jsou jejich nemoci nebezpečné.

2.3 Setkání

Od mého dětství, jsem se pohybovala v lékařské ordinaci. Každý den po škole jsem chodila za matkou, až ukončí ordinační hodiny a pojedeme domů. Mezitím jsem pročítala nejnovější časopisy a letáky o nemocích a jejich preventivní léčbě. Lidské tělo vidím jako úžasný mechanismus. Mnoho potíží dokáže samo opravit a vytvořit si obranu pro možnou další nákazu. Přestože jsem v ordinaci přišla do styku s mnoha bacily a viry, naštěstí jsem na nemoci netrpěla. Pravděpodobně díky vakcínám, které jsem podstupovala. Možná právě proto mě tyto neznámé a zákeřné viry tolik fascinovaly. Jsou nesmírně přizpůsobivé, dokáží mutovat a vyvíjet se. Bylo pro mě nepředstavitelné, že něco pouhým okem neviditelného dokáže v lidském organismu napáchat tolik škody.

Slyšela jsem o tvrzení, že pokud si nemoc nepřipustíme, tak nás nezasáhne. Síla sugesce je velká a já věřím, že pokud někdo bude myslet na nemoc, nebo bude chtít být nemocný, tak nemocný bude. Myslím si, že dokážeme do jisté míry naše tělo obelhat. Vědomou

autosugescí přesvědčíme svůj rozum o něčem, co nemusí být pravdou, abychom mohli jednat, jako by to pravda byla. Příkladem je placebo efekt. Používá se jako kontrolní vzorek při testování účinnosti léků.

Podle mého názoru ale nejde o žádná vážná onemocnění. Tělo je sice z mého pohledu zázračné, ale stále funguje jako složitý mechanismus. Někdy udělá chybu, kterou přehlédne a později opraví, ale nefunguje takto neustále.

3. Cíl práce

Viry se dokáží přizpůsobovat podmínkám prostředí a neustále se vyvíjet. Jako cíl práce si kladu pokusit se i přes jejich agresivitu ukázat jejich krásu. Neživé, které se díky nám stává živým a aktivním. Drobný útvar, který po probuzení začíná pracovat a množit se. Nenápadně se v nás pracuje, pohybuje se a vyhledává buňky k napadení. Pomalu si v nás buduje svoji armádu, jako kdyby nás chtěl ovládnout a chtěl převzít kontrolu nad naším tělem. V začátcích tak, že o něm nikdo neví. To všechno velmi nenápadně do té doby, než si toho všimne náš obranný mechanismus. Ten toto napadení zaregistruje a mozek okamžitě dává povel našemu systému, který má tyto vetřelce zneškodnit. Když na to náš imunitní systém nestačí, začíná pravý boj. Tělo je unaveno a my rozeznáváme příznaky nemoci. Někdy máme horečky, závratě, nebo nám může být špatně od žaludku a mnoho dalších příznaků. Ve své práci bych chtěla diváka s viry seznámit. Vnímám je jako drobné inteligentní organismy, které parazitují jak v našem těle, tak všude okolo nás. Obklopují nás na každém kroku. Mým záměrem bylo viry zpodobnit spíše do milých drobných útvarů. Snažím se jim dát podobu právě podle jejich charakteristiky a skamarádit se s nimi. Můžeme si na ně sáhnout, pomazlit se a poznat je, i když některé jsou velmi zákeřné.

4. Proces přípravy

Ze začátku jsem se věnovala ekologii člověka. Bytí člověka je podobně jako v ekologii utvářeno jak zevnitř, například dědičnými vlohami, tak i z vnějšího okolí. Lidský organismus je fascinující stroj, který dokáže drobné opravy vykonávat sám. Mozek zvládá většinu věcí tak, že si toho ani nevšimneme.

Později jsem začala zkoumat boj lidského organismu s nemocemi a infekcí. Vyhledávala jsem materiály, konzultovala jsem chování viru s praktickým lékařem a hledala knihy a dokumenty. Velký problém nastal při jejich procházení. Ztrácela jsem se v odborných textech, které psali lékaři. Různé pojmenování a popisování cizími slovy, složité reakce, které způsobují. Pomalu jsem si uvědomovala, že jsem se dostala ve svém zkoumání dále, než jsem chtěla. Sled informací jsem najednou nedokázala definovat a měla jsem problém určit, co vlastně dále chci znázornit. Musela jsem se zaměřit na téma, které jsem chtěla vizuálně ztvárnit. Urovnat si, jak chci téma zpracovat. Dostala jsem se až do hravější fáze. S viry chci manipulovat, přeskupovat je a měnit jejich uskupení. Postavit se k nim hravějším způsobem.

5. Proces tvorby

Dalším krokem bylo znázornění. Přemýšlela jsem, jak celý projekt uchopit. Nejdříve jsem uvažovala o laboratorním prostředí, v němž bych viry sledovala. Čisté, upravené a přehledné prostředí. Právě toto prostředí připomínalo vážnost. Ale později jsem zjistila, že si s nimi chci spíše hrát a poznávat je. Zakreslila jsem si několik podob virů a hledala vhodné řešení pro můj objekt. Vybrala jsem si tři nemoci virového původu, které jsem v poslední době nejvíce viděla kolem sebe. Klíšťovou encefalitidu, EB virus (lidově známý jako polibková nemoc) a chřipku.

Klíšťová encefalitida je infekční onemocnění virového původu postihující mozek a mozkové blány. Je přenášen nejvíce klíšťaty. Lze se nakazit dokonce požitím nedostatečně tepelně zpracovaného kozího, kravského nebo ovčího mléka. Když se virus klíšťové encefalitidy dostane do našeho organismu, nastává inkubační doba, ve které probíhá vše bez komplikací. Nejsou viditelné žádné známky onemocnění. Někdy tělo virus zničí, když tomu tak není, začíná nemoc propukat. Vysoké horečky, bolesti hlavy, nevolnost, zvracení, dezorientace, třesení, zvracení, poruchy pozornosti a spánku. Tyto příznaky znamenají, že virus zasáhl nervovou soustavu. V nejhorších případech může člověk na následky onemocnění zemřít a to, když dojde k napadení centra pro činnost srdce a centra dýchacího v prodloužené míše.

Druhý virus Epstein-Barrové (EBV) je původcem infekční mononukleózy. Mononukleóza postihuje nejčastěji děti v pubertě. Může se přenášet polibkem. Proto se jí také říká nemoc z polibku. Přispívá k tomu i oslabení těla hormonálními změnami a náhlým

růstem. Ve velké většině případů proběhne nemoc bez příznaků, a tělo si v jejím skrytém průběhu jen vytvoří protilátky, takže tělo je proti onemocnění posléze imunní. Pokud onemocnění propukne, projevuje se zprvu podobně jako angína. Pacient léčený na mononukleózu musí ještě přibližně čtvrt roku po skončení léčby dodržovat speciální režim stanovený lékařem . Například dodržovat klid, nepřetěžovat organismus, vyhnout se sportům a jíst dle připravené diety. Úplná léčba mononukleózy může trvat dokonce až šest měsíců.

Chřipka je infekční onemocnění, které se vyskytuje nejčastěji koncem zimy a na jaře v epidemiích, které se rychle šíří populací. Projevuje se náhlým vzestupem teploty, zimnicí, třesavkou, kašlem, bolestmi v krku a hlavy, svalů a kloubů. Napadený jedinec je schvácený, unavený. Chřipka trvá z pravidla několik dnů až týden. Přečizená chřipka může způsobit těžké následky, jako je například postižení srdce a kloubů. Epidemie mohou přecházet i v pandemie. Virus chřipky mívá svoje jméno. Dříve podle místa, kde vznikl, jako například Španělská chřipka po první světové válce, kdy na ni zemřeli miliony lidí. Nebo později Hongkongská chřipka. Nyní se nazývají chřipky podle typů antigenů virů: H1N1, H2N1 atd. Podle přenašečů se jim také říká ptačí nebo prasečí chřipka.

Je pro mě neuvěřitelné, že vir, který pouhým okem nejde vidět, dokáže napáchat mnoho škody i v podobě lidských životů. Je fascinující pozorovat ho při jeho práci. Zvláštní pohyb něčeho, co vlastně není ani živé. Malé agresivní tělesa pohybující se kolem nás čekající na svojí šanci. Přesto si automaticky vyhledávají buňku, aby se mohli rozmnožit.

6. Technologická specifiká

Jako základ viru klíšťové encefalitidy jsem použila polystyrén. Nožičky viru jsou z tenkých ohebných drátů, pokryty černou látkou a jsou vedeny polystyrénem. Tělo tvoří zelená chlupatá látka. Uvnitř je vycpána molitanovou drtí. Ze spodu viru jsou přišity dvě příchytky. Vir lze přichytit na hladký povrch.

Virus nemoci z polibku jsem vytvořila pomocí červené chlupaté látky. Látku jsem sešila do kruhu. Tyto viry jsou také vycpané molitanovou drtí. Na povrchu jsou přišity bílé bambulky.

Chřipku jsem tvořila z polystyrénových koulí. Tyto koule jsem pokryla silikonem. Jsou přichyceny na pérkách k dřevěné kruhové desce, která je odpružená.

7. Popis díla

První příklad viru představuje klíšťovou encefalitidu. Protože je nejvíce přenášena klíšťaty, rozhodla jsem se tento vir zpodobnit do podoby přenašeče. Tento virus vidím jako přizpůsobivý útvar. Proto jsem se snažila, aby byl virus snadno přichycen k okolnímu prostředí. Může stát přímo na zemi, ale lze ho uchytit i na jemný povrch zdi či jiný hladký povrch.

Jako druhý příklad virového onemocnění zpodobňuji virus Epstein-Barrové, známý též jako nemoc z polibku. Tyto objekty jsem zpodobila do kruhu. Symbolizují pro mě tvar úst při polibku. Právě polibkem se tato nemoc nejvíce přenáší. Na povrchu jsou přišité drobné bílé bambulky, které představují opary.

Třetí druh představuje chřipka. Je to akutní infekční onemocnění dýchacího systému, které se šíří kapénkovou cestou. Polystyrénové koule jsem umístila na kruhovou desku. Rozhýbáním dřevěné desky dojde k pružení a viry se začnou lehce pohybovat. Pohyb symbolizuje zakašlání. Viry jsou na povrchu vrásčité a vlasové. Připomíná mi to škrábání v krku při průběhu této nemoci.

Viry se snažím zpodobňovat do charakteristických podob při jejich přenosu. Takto si tyto viry představuji a jsou pro mě nejvíce zajímavé. Snažím se je vystihnout podle toho, co dělají. Myslím si, že by bylo zajímavé, kdyby vše co nějakým způsobem škodí, mělo takovou podobu, kterou představují.

8. Přínos práce pro daný obor

Přínos mé práce spočívá prozatím jen v mém osobním pohledu. Snažila jsem se trochu odlehčit vážnost těchto nemocí. Tato práce pro mě osobně znamená více, než bude nejspíše znamenat pro můj obor. Seznámila jsem se podrobněji s viry. Pohybovala jsem se v prostředí, které mě zajímá a i přes informace které mám, jsem stále na začátku. Dnešní doba přináší plno nových poznatků z vědy. Objevují se nové nemoci, na které se hledají léky. Viry neustále mutují a zdokonalují se. Biologické zbraně jsou stále velkým postrachem. Nedokáží určit, zda je tato práce schopna přínosu pro můj obor. Bylo pro mě výzvou vyzkoušet si pohlédnout na tyto zákeřné onemocnění z veselejší strany. Ve své práci si z virů nedělám legraci ani se jim nevysmívám. Snažím se jen odlehčit jejich vážnost.

9. Silné stránky

Během této práce jsem měla možnost seznámit se podrobněji s viry. Dosud jsem nevyráběla objekty z látky. Ve své práci se snažím téma odlehčit. Uvědomuji si, že tyto nemoci nejdou brát na lehkou váhu a mohou skončit pro člověka špatně. V mém okolí těmito nemocemi lidé trpěli. Právě oni mi pak přivedli na veselejší pohled. Možná právě v situaci, kdy člověku hrozí nebezpečí, si uvědomí, že čím více myslí na to horší, si vlastně nepomáhá. Pozitivní přístup mu může pomoci překonat vážnou situaci.

10. Slabé stránky

Z počátku jsem se snažila zapojit mechanismus. Chtěla jsem si sestavit robotickou armádu těchto virů. Inspirací jsou pro mě umělci jako např.: Julius Popp, Reuben Margolin a Theo Jansen. Jejich práce se pohybuje někde na hranici techniky a umění, technikou a vědou. Objekty, které jsou schopny pohybu. Později jsem se přiklonila k druhé variantě. Vážná situace u těchto nemocí mě vysilovala a proto jsem se na ně chtěla dívat spíše z hravého pohledu.

11. Seznam použitých zdrojů

a) Knižní a periodická literatura

1. Storch, D., Mihulka, S.: Úvod do současné ekologie, Praha, Portál 2000, ISBN 80-7178-462-1.

2. Braniš, M.: Základy ekologie a ochrany životního prostředí, Informatorium Praha 1999, ISBN 80-86073-52-1.

3. Papoušek, J.: Hovory o ekologii, Cesty k trvale udržitelnému Česku, Portál Praha 2000, ISBN 80-7178-483-4.

4. VOKURKA, Martin a Jan HUGO, et al. Velký lékařský slovník. 5. vydání. Praha: Maxdorf, 0000. 1008 s. Jessenius, ISBN 80-7345-058-5.

5. Klaban, Vladimír. Ekologie mikroorganismů, Praha 2011, 364 stran, ISBN 978-80-726-2762-7.

6. HUMHAL, Pavel. Osobní a veřejné. Vyd. 1. Praha: Tranzit, 2008. 158 s. Navigace; sv. 4., ISBN 978-80-87259-00-9.

7. Pešánek, Zdeněk. Kinetismus : kinetika ve výtvarnictví, barevná hudba. Praha: Česká grafická Unie, 1941. s. 1-20., ISBN 978-80-7331-232-9.

b) Internetové zdroje

1. Slovníček, [online]. [cit. 12. 1. 2015].
<<http://www.nazeleno.cz/ekologie.dic>>.
2. ŠTEFÁNEK, Jiří. Medicína, nemoci, studium na 1. LF
UK [online]. [cit. 12. 1. 2015]. <<http://www.stefajir.cz>>.

c) Dokumentární zdroje

1. Uvnitř lidského těla [dokument]. Produced & directed by ROB
LIDDELL. Production BBC. Velká Británie, 2011.
2. Nebezpečné viry [dokument]. FRANCE 5/ NATIONAL
GEOGRAPHIC CHANNELS. 2005.
3. Evakuace země [dokument]. Produced by ATLAS MEDIA CORP.
For NATIONAL GEOGRAPHIC CHANNELS. 2011.
4. Planeta života - kam míří lidstvo [dokument]. Japonsko 1993.

12. Resumé

When the virus enters our body, it starts to attack other cells. It penetrates the cell and multiply inside. That way the virus transforms the cell into the factory, which creates thousands of its own copies that attack more cells.

Viruses can adapt to the conditions of enviroment and constantly evolve. As a goal of this work I want to try show their beauty regardless their aggressiveness. For me it's incredible that virus, invisible for a single eye, can do that much damage even take human lifes. In my instalation I represent three kinds of viruses. I try to show the behavior of virus thru his visualization. Every virus has its most characteristic shape.

In my work i would like to introduce the viruses to the reader. I perceive them lika a small inteligent organisms which parasites on our body a everywhere else. They surround us. My intencion was to portray them more likely into nice little formations. I'm trying to give them form just for their characteristic and befriend them. We can touch them, cuddle them and get to know them, even that some of them are very insidious.

13. Seznam příloh

Příloha 1

Bobíci

Příloha 2

Klíč

Příloha 3

V zajetí slibů

Příloha 4

500 očí

Příloha 5

Parazit

Příloha 6

Klíšťová encefalitida

Příloha 7

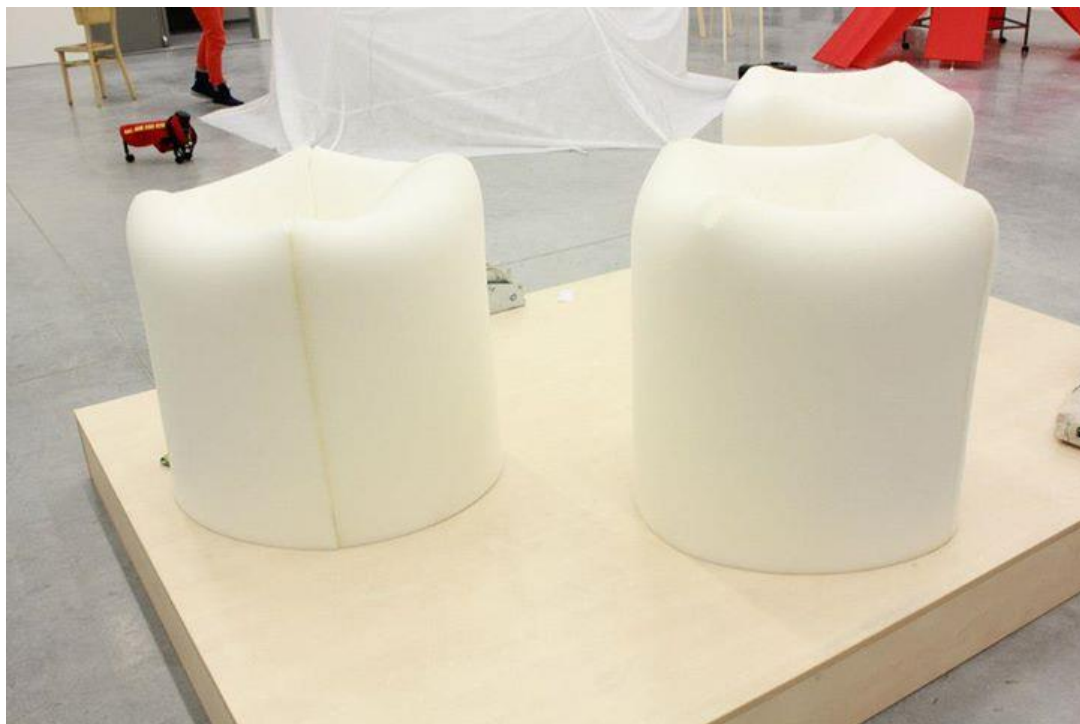
Virus Epstein-Barrové

Příloha 8

Chřipka

Příloha 1

Bobíci

(foto - vlastní)

Příloha 2

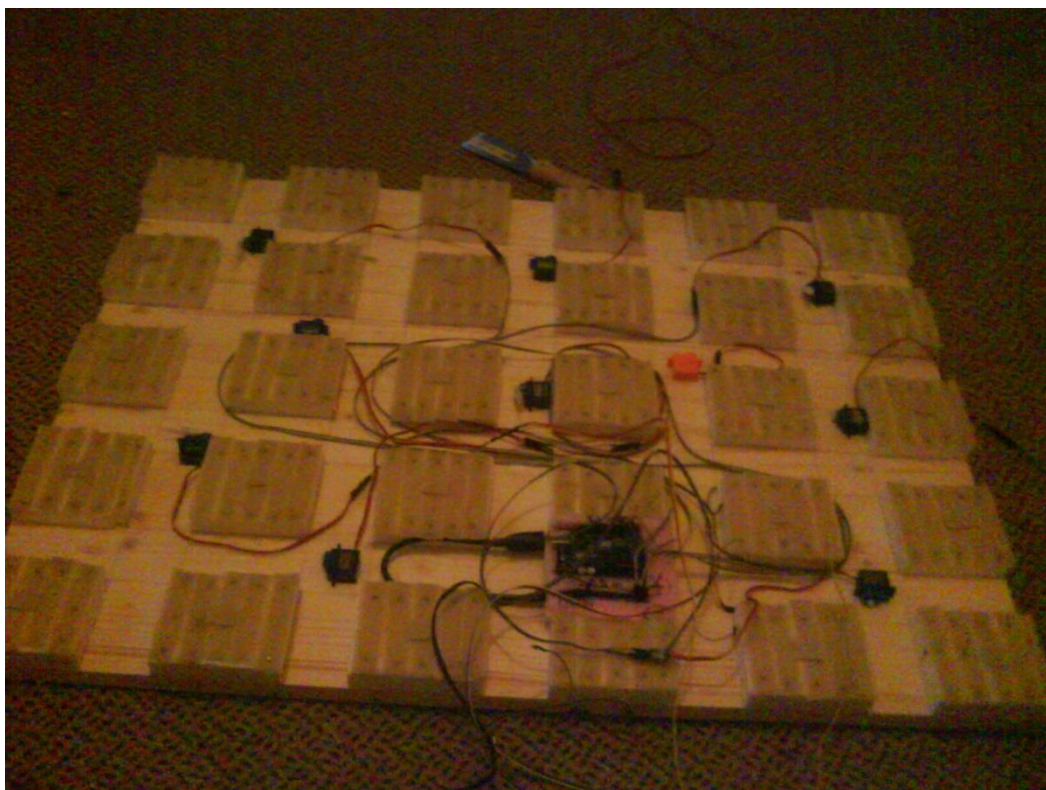
Klíč

(foto - vlastní)

Příloha 3

V zajištění slibů

(foto - vlastní)

Příloha 4

500 očí

(foto – vlastní)

(foto – František Fekete)

Příloha 5

Parazit

(foto - vlastní)

Parazit

(foto - vlastní)

Příloha 6

Klíšťová encefalitida

(foto - vlastní)

(foto - vlastní)

Příloha 7

Virus Epstein-Barrové

(foto - vlastní)

(foto - vlastní)

Příloha 8

Chřipka

(foto - vlastní)

(foto - vlastní)